

soälutakse weel pari sörme paksuselt penifest
rammust mulda senna peäle, küllitakse seem-
ned walge liwaga seggatud, mahha, segga-
takse kappoga sisse ehk, mis weel tullusam
on, soälutakse pole sörme paksult weel ram-
must mulda peäle: siis on seemned maas.
Pärrast pannakse üht wörko ehk ka oks peäle,
et kannad külli ümber ei sibli. Hobbose sön-
nik mulla al, annab soja ja peage hakkawad
seemned iddanema ja tousma. Tullewad
nüüd ehk weel kanged õ-külmad, lund ehk
rätsakast: se ei te neile middagi, waid kui
taimed alles nored ehk ka jubba sured on,
tulleb neid iggal külmal hommikul külma
kaewo weega nattuke fasta, mis külma jälle
taggasi tombab; agga igga ford peab fast-
minne enne sündima, kui päike nende peäle
paistab. —

Hilja küllitud taimed sawad ennamiste
ma- kirpudest ärrasödud. Zuh tub sedda ja
waene perrenaene on kimpus, et ei tea, mis
peab teggema, siis aitab wahhest se, kui rab-
ba ka elud hästi ärra fedetakse ja selle kaelo

weega, kui külmaks läinud, taimed faste-
takse, ehk soälutakse ka lubja ehk jipsi tai-
mede peäle, mis neid taimi waenlasi ka ärra
kautab. — Merre äärtse rahwal on parrem
luggo, sest nemmad woiwad ommad taimed
kalla, — isseärranis weel taimi weega
— fasta, mis feige parrem on. Kalla rasw
annab head rammo, ja se hais kautab feik
puttukad ärra.

Taimi ma peab pärras rammus ollema.
Rammusama ma peal kaswawad taimed kül-
ruttem ja suremad, agga liig lopsakad ja
forretad, mis istutamisse järrel kauem põe-
wad, kui lahjema ma taimed. Kalla wessi
annab ka lahja ma peal küllalt rammo ja on
allati parrem, kui sõnniko wessi. Need, kes
ommad taimed eest otsa külma kartusse pä-
rast finni katwad, jäwad neist saggedaste üs-
na ilma, sest nisuggused taimed on pärrast
wägga õrnad külma kartma, sepärrast te par-
rem nenda, kui üllemal õppetud, siis polle
sul tarwis kaapsta taimi waewaga otsida ja
kalli rahhaga osta. —